

Εκείνο, που χαρακτηρίζει και προσδιορίζει τον αρχαίο Ελληνισμό είναι η αίσθηση και η βίωση του μέτρου και της αρμονίας, όχι μόνο στην Τέχνη, αλλά και στην πολιτική, κοινωνική και ατομική ζωή!

Η υπέρβαση του μέτρου συνιστά Ύβρι, η οποία οδηγεί αναπόδραστα στην τίσση και τη νέμεση!

Όταν κάποιος, υπερεκτιμώντας τις ικανότητες και τη δύναμή του, σωματική, πολιτική, στρατιωτική και οικονομική, συμπεριφερόταν με βίαιο, αλαζονικό και προσβλητικό τρόπο απέναντι στους άλλους, στους νόμους της πολιτείας και κυρίως απέναντι στον άγραφο θεϊκό νόμο -που επέβαλλαν όρια στην ανθρώπινη δράση-, θεωρούνταν ότι διέπραττε «ύβριν», δηλ. παρουσίαζε συμπεριφορά, με την οποία επιχειρούσε να υπερβεί τη θνητή φύση του και να εξομοιωθεί με τους θεούς.

Η αυθάδης και αλαζονική αυτή στάση και νοοτροπία αποτελούσε για τον αρχαίο ελληνικό κόσμο παραβίαση της ηθικής τάξης και απόπειρα ανατροπής της κοινωνικής ισορροπίας και γενικότερα της τάξης του κόσμου, που οδηγούσε τελικά στην πτώση και καταστροφή του «υβριστού».

Το τρίπτυχο «ύβρις-άτη-νέμεσις-τίσις» διέπει τη σκέψη των αρχαίων Ελλήνων.

Μια «ύβρις» προκαλούσε την επέμβαση των θεών, που έστελναν στον υβριστή την «άτην», δηλαδή το θόλωμα, την τύφλωση του νου. Αυτή με τη σειρά της οδηγούσε τον υβριστή σε νέες ύβρεις, ώσπου να διαπράξει μια πολύ μεγάλη α-νοησία, να υποπέσει σε ένα πολύ σοβαρό σφάλμα, το οποίο προκαλούσε την «νέμεσιν», την οργή και εκδίκηση δηλαδή των θεών, που επέφερε την «τίσιν» δηλ. την τιμωρία και τη συντριβή του.

Από την αρχέγονη Ύβρι του Αδάμ και την Ύβρι των κατοίκων της Βαβέλ μέχρι και σήμερα η κοινή, καθημερινή εμπειρία αυτό ακριβώς αποδεικνύει: ότι η υπέρβαση του μέτρου οδηγεί στην νέμεση, όχι με στόχο την καταστροφή του υβριστή, αλλά την εκ μέρους του συνειδητοποίηση των ορίων και των δυνατοτήτων του.

Ο Ξενοφώντας γράφει ότι «του μετρίου εννοών ουκ αν αμαρτάνοις», αν συνειδητοποιείς, δηλαδή, το μέτρο, δεν θα σφάλεις.

Και είναι γεγονός ότι ο σύγχρονος άνθρωπος, και μάλιστα ο εξελιγμένος «δυτικός» άνθρωπος, έχει υπερβεί προ πολλού τα όριά του.

Έχει υποκύψει στον πειρασμό του Αδάμ και, αφού «σκότωσε» πρώτα στην ψυχή του τον Θεό, επεχείρησε να ζήσει όχι απλά χωρίς Θεό, αλλά σα να είναι ο ίδιος Θεός!

Εκμεταλλεύτηκε στο έπακρο, μόλυνε και κατέστρεψε το σπίτι του, το περιβάλλον, του οποίου διαχειριστής και όχι ιδιοκτήτης τοποθετήθηκε!

Αυταπατήθηκε ότι «βρήκε» το «σωματίδιο του Θεού» και αυτοπαγιδεύτηκε στην ψευδαίσθηση ότι, ως θεός δημιουργός (!!!!), θα μπορούσε να «δημιουργήσει»

ανδροειδή με τεχνητή νοημοσύνη, που θα έλυναν όλα τα προβλήματα, του παρόντος και του μέλλοντος...

Και έχουν αρχίσει ήδη οι συζητήσεις περί της «τεχνητής νοημοσύνης», που σιγά-σιγά τείνει να αναχθεί σε νέα θεότητα, κτίζεται ένας σύγχρονος πύργος της Βαβέλ, που θα ανεβάσει τον άνθρωπο στον ουρανό, να γίνει θεός στη θέση του Θεού!

Όποιος, όμως, αγνοεί τα διδάγματα της ιστορίας και τα δεδομένα της εμπειρίας είναι καταδικασμένος να υποστεί τις συνέπειές τους.

Νομοτελειακά, λοιπόν, ο σύγχρονος άνθρωπος υφίσταται σήμερα τα επίχειρα των επιλογών του, διέπραξε Ύβρι και υφίσταται τη Νέμεση!

Ήδη το περιβάλλον έχει αρχίσει να μας στέλνει το λογαριασμό...

Και τον τελευταίο καιρό ένας απειροελάχιστος οργανισμός απέδειξε την ουσιαστική αδυναμία μας, το μέγεθος της πλάνης μας και το βάθος της πτώσης μας!

Προς το παρόν, ούτε τεχνολογία, ούτε επιστήμη, ούτε εργαστήρι, ούτε τεχνητή νοημοσύνη δεν μπορούν να τον αντιμετωπίσουν!

Ένας μικροοργανισμός, αόρατος στο μάτι μας, έκανε να καταρρεύσουν οι βεβαιότητές μας, να ανατραπούν οι καθημερινές σταθερές μας, να αποκαλύπτεται η σύγχυση και η ηθική γυμνότητά μας.

Αλλά, στην ξέφρενη πτώση και ηθική κατάπτωση του ανθρώπου, ο κορωνοϊός, που αργά ή γρήγορα θα αντιμετωπισθεί, μπορεί να λειτουργήσει και διαφορετικά, ευεργετικά!

Πριν ένας άλλος ιός εμφανιστεί, ακόμα πιο επικίνδυνος και φοβερός, οι έρημοι δρόμοι των Ευρωπαϊκών πόλεων ας αντηχήσουν με το σωτήριο «ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ»!

Έφτασε η ώρα, χτες ίσως ήταν νωρίς, αύριο, όμως, θα είναι αργά!

Στην α-λογία της αυτάρκειας και την ψευδαίσθηση της παντοδυναμίας, ας αντιτάξουμε την ανθρωπιά, το μέτρο, την ταπείνωση και τη μετάνοια!

Είδαμε και βλέπουμε καθημερινά πού μας οδογεί ο δρόμος της αποστασίας!

Στην αρχαία τραγωδία, την οργανωμένη με τόση ακρίβεια, ο άνθρωπος που ξεπερνά το μέτρο, πρέπει να τιμωρηθεί από τις Ερινύες. Ο ίδιος νόμος ισχύει και όταν ακόμα πρόκειται για φυσικά φαινόμενα: "Ήλιος ουχ υπερβήσεται μέτρα" λέει ο Ηράκλειτος, "ει δε μη, Ερινύες μιν Δίκης επίκουροι εξευρήσουσιν".

Όχι μόνο ο άνθρωπος, αλλά ούτε ο ήλιος δεν μπορεί να ξεπεράσει το μέτρο, διαφορετικά θα τον βρουν οι Ερινύες, που βοηθούν τη Δικαιοσύνη!

Και είναι πολλές οι Ερινύες, που τούτες τις μέρες μας κυνηγούν, για να επαναφέρουμε τον Θεό, το μέτρο και την ανθρωπιά στη ζωή μας....

ΠΡΙΝ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΓΑ!

Εμφανίσεις: 1744

Πριν να είναι αργά!

† Ο ΣΥΡΟΥ ΔΩΡΟΘΕΟΣ Β΄